ANUL VI.— No 1521 | O SINGURA EDIŢIE | VINERI 14 MAI 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române „de„ cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din Străinĕtate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 lei rândul
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

CIOCOII DE LA TIMPUL

Ciocoiĭ de la *Timpul* şi-aŭ arătat încă odată arama scârboaseĭ lor slugărniciĭ.

Eĭ aŭ uitat că, nu sunt şase anĭ, urzeaŭ conspiraţiunĭ nocturne şi comploturĭ militare contra luĭ Carol, la picioarele căruia se prosternă astăzĭ, cu servilismul unor slugĭ, carĭ tremură de frică de a pierde lefurile ce le primesc.

Pentru ca lectoriĭ meĭ să se convingă de starea de decrepitudine morală, în care aŭ căzut ciocoiĭ de la *Timpul*, voiŭ reproduce o informaţie apărută alaltaerĭ, la ediţia a doua.

Prin întrunirea de erĭ, liberaliĭ nu aŭ putut dovedi de cât un lucru, că *publicul*, că *poporul*, cu care se tot laudă, nu e cu dênşiĭ.

Pe când liberaliĭ, cu toate zbuciumările lor, nu puteaŭ să adune o sută de oamenĭ carĭ din propria lor iniţiativă să se ducă să-ĭ asculte în sala *Dacia*, primăria capitaleĭ cu un comitet de dame adunaŭ în grădina Cişmegiŭ peste 30 de miĭ de *persoane*, iar 100 de miĭ de *oamenĭ* eraŭ înşiraţĭ pe stradele capitaleĭ ca să aclame pe Rege, pe princesa Maria şi pe prinţul Ferdinand şi ca să admire frumoasa defilare a trupelor române.

Să ne maĭ vorbească D-niĭ liberalĭ de popularitatea lor.

Am subliniat cuvintele *publicul* şi *poporul*, căcĭ ar fi interesant de a se şti ce deosebire o fi găsit oare ciocoiĭ de la *Timpul* între *public* şi *popor*? —Nu-mĭ voiŭ pierde timpul cu dezlegarea acesteĭ prostiĭ, dar ceea ce mĕ grăbesc a afirma este că *peste treĭ miĭ cetăţenĭ* — fi-vor eĭ din *public* saŭ din *popor*? — s'aŭ grăbit a rĕspunde la apelul liberalilor, în ziua de zece Maiŭ.

Am asistat la acea întrunire, şi nu pot a nu trimete felicitările mele, confrateluĭ meŭ Barbu Stefănescu de la Vrancea, pentru discursul ce a rostit.

Nu aprob reticenţele ce a făcut asupra Regeluĭ, dar recunosc că un membru al partiduluĭ naţional-liberal nu putea zice maĭ mult.

Liberaliĭ trebue să fie fericiţĭ şi mândri de a numĕra în rêndurile lor, un tînĕr, care promite a deveni un orator distins.

O dată constatat că nu *o sută de oamenĭ*, ci *peste treĭ miĭ cetăţenĭ* s'aŭ dus să asculte pe liberaliĭ în sala *Dacia*; — să trec acum la acele *30 de miĭ de persoane* pe care primăria, cu un comitet de dame, le-a adunat în grădina Cişmegiŭ, precum şi la aceĭ *100 de miĭ de oamenĭ*, înşiraţĭ pe strade, pentru a aclama pe Rege şi pe nepotul Sĕŭ.

Persoane aŭ rĕspuns la apelul primărieĭ.

Oamenĭ aŭ aclamat pe Carol şi pe nepotul Sĕŭ.

Bine zice Românul în limbagiul sĕŭ popular, că *toată pasărea pe limba eĭ piere.*

Aŭ mare dreptate ciocoiĭ de la *Timpul*, când fac o deosebire între aceĭ carĭ aŭ rĕspuns la apelul unuĭ comitet de dame—apel al căruĭ scop era o bine-facere—şi între aceĭ carĭ aŭ fost aduşĭ de ambele prefecturĭ (de poliţie şi de judeţ), şi plătiţĭ, câte un franc pe zi, pentru a striga *ura* la trecerea cortegiuluĭ regal.

Ceĭ d'întâĭ eraŭ *persoane*, împinse de un sentiment umanitar, care s'aŭ grăbit a aduce obolul lor, pentru alinarea unor suferinţĭ. —Ciocoiĭ de la *Timpul* nu ştiŭ, se vede, că filantropia nu are nicĭ o coloare politică, şi că banul liberaluluĭ ca şi cel al conservatoruluĭ umple, măcar în parte, golul din punga unuĭ nenorocit inundat.

Ceĭ de al doilea eraŭ *oamenĭ*, cea maĭ mare parte aduşĭ de agenţiĭ poliţieneştĭ şi comunalĭ, din fundul mahalalelor Bucureştene, înrolaţĭ, pentru câte-va ceasurĭ, sub drapelul celuĭ maĭ călduros entuziasm dinastic, entuziasm încălzit în maĭ multe cârciumĭ; — ceĭlalţĭ, carĭ formaŭ o mică minoritate, eraŭ nenorociţĭ sătenĭ zmulşĭ, de primar şi de sub-prefect, de la lucrul câmpuluĭ, şi tîrîţĭ în Bucureştĭ pentru a mări numĕrul *oamenilor* datorĭ a striga *ura* când vor zări pe Rege şi pe nepotul Sĕŭ.

Am vĕzut pe câţĭ-va din aceştĭ ţĕranĭ, am vorbit cu eĭ şi îmĭ juraŭ că nu li-s'a dat nicĭ mâncare.

Carol I aclamat de sătenĭ flămânzĭ, aduşĭ cu sila în Bucureştĭ de patroniĭ ciocoilor de la *Timpul*! Ce batjocură! Ce neruşinare!!

Ziua de zece Maiŭ 1893—zi de veselie şi de petrecere conservatoare—se rezumă ast-fel:

Carol I aclamat de beţivĭ recrutaţĭ din toate cârciumile capitaleĭ, şi de două sute de ţĕranĭ aduşĭ nemâncaţĭ şi nebăuţĭ de D. Em. Băleanu.

Carol I huiduit de câţĭ-va cetăţenĭ, carĭ s'aŭ hotărît a asista la paradă numaĭ pentru a-l fluera şi a-ĭ da cu huideo.

Alex. V. Beldimanŭ.

Accident de tren

Tralu (Irlanda) 11 Maiŭ.—Un tren încărcat cu porcĭ şi avênd asemenea două vagoane cu călătorĭ, a suferit un accident îngrozitor.

Mecanicul neputênd să maĭ facă a se mişca frînele pe când trecea peste un pod, şapte vagoane aŭ căzut în apă, iar cele-lalte s'aŭ sfărămat. Mecanicul şi ceĭ doĭ fochiştĭ aŭ fost ucişĭ. Unsprezece călătorĭ aŭ fost greŭ rănițĭ.

INSTANTANEE

Doctorul Babeş

Invĕţatul nostru Dr. este *o celebritate* îndestul de cunoscută azĭ în lumea ştiinţifică din Europa, prin importantele şi meritoasele sale scrierĭ.

Ca şef al *Institutuluĭ Bacteriologic* din Bucureştĭ, pe care îl dirigează cu atâta pătrundere şi cunoştinţă, prin folositoarele sale lucrărĭ, prin distinsele şi numeroasele sale experienţe pe atât de necesare pe cât sunt de ştiinţifice face, şi cu drept cuvênt, admiraţiunea tuturor facultăţilor streine.

Greoiŭ la vorbă şi cu mititel accent *ghe ghincolo* respective de peste Carpaţĭ, fără să fie orator, *Doctorul Babeş* are cuvêntarea francă şi atrăgătoare, şi este unul din ceĭ maĭ simpaticĭ conferenţiarĭ.

Mic de statură, maĭ mult subţire de cât groscior, cu privirea gal-şe, cu pensneul îndesat peste genele sale negre, cu buzele cam groscioare, cu figura plăcută şi cu o mustăcioară de băeţandru, surîzênd mereŭ, avênd şi o căutătură sglobie din cauza miopieĭ sale, pare maĭ mult un fel de *Don Juan* de cât un *savant*.

Această confuziune se explică foarte uşor, căcĭ savantul nostru doctor, pe lângă *Bacteriologie*, se îndeletniceşte foarte mult şi cu *Estetica* şi conduce ambele ştiinţe de front, tot cu aceiaşĭ dibăcie şi pricepere.

Cultivă *sexul frumos* pe tăcute, cu măestria cu care cultivă *baccilele*, avênd pentru *forme* o deosebită predilecţie, făcênd tot-d'a-una cele maĭ nemerite alegerĭ. - In această privniţă—şi acesta este singurul cas—există o mare divergință de opiniunĭ între dênsul şi inseparabilul sĕŭ confrate şi amic, *doctorul Kalenderu*; doctorul *Babeş* fiindu-ĭ cu mult superior în materie.

Se zice chiar, că în curând va da la lumină o nouă descoperire adică: **Microbul Amorului...**

Semne particulare: Iĭ plac petrecerile la *Herĕstrău*, maĭ ales că este şi mare amator de muzică naţională.

Un microb

Dreptatea conservatoare

In ziua de treĭ Maiŭ a. c. s'a înfăţişat înaintea tribunaluluĭ din Brăila procesul abuzurilor de la percepţia aceluĭ oraş. Cititoriĭ noştri cunosc această afacere, căcĭ am vorbit pe larg de dênsa.

La înfăţişare s'aŭ dat pe faţa lucrurĭ care aŭ uimit şi indignat lumea.

Cu prilejul incidentuluĭ ridicat de apărare, care a cerut tribunaluluĭ să-şĭ decline competinţa, faptul fiind de resortul curţeĭ cu juraţĭ, s'a dovedit că parchetul de Brăila a ţinut ascuns cu bună ştiinţă nu numaĭ faptul de falş în acte publice, comis de fostul perceptor şi actual subprefect Mândroviceanu, dar şi corpul delictuluĭ.

Inainte de a dovedi aceasta, trebue să facem un mic istoric al procesuluĭ.

Preveniţiĭ sunt în numĕr de treĭ: Anton Ionescu, fost comptabil la percepţie, Ion Filipescu şi Th. Constantinescu, funcţionarĭ inferiorĭ tot la percepţie şi tustreĭ victime ale arbitraruluĭ şi lăcomieĭ casieruluĭ general Murat şi fostuluĭ perceptor Mândroviceanu. Aceştĭ doĭ din urmă, singurĭ vinovaţĭ de toate abuzurile denunţate, nu numaĭ că n'aŭ fost implicaţĭ în proces, nu numaĭ că au fost înlocuiţĭ pe banca acuzaţilor de nişte nevinovaţĭ, dar aŭ avut neruşinarea de a se constitui în instanţă parte civilă!...

Din interogatorul preveniţilor şi din respunsurile lor, se constată că, cu cincĭ sprezece zile înainte de înfăţişare, eĭ ceruseră preşedinteluĭ, printr'o petiţie, depunerea la grefă a registrelor de chitanţe şi dosarelor aflate la casierie şi percepţie, referitoare, la faptele ce li se impută, spre a arăta cine sunt adevĕraţiĭ vinovaţĭ.

Eĭ bine ştiţĭ ce se întâmplă? Casierul general Murat respunde că nu poate depune la grefă actele cerute de tribunal, dar că în ziua înfăţişăreĭ va delega un controlor ca să se prezinte cu ele la şedinţă! Inţelegeţĭ situaţia: adevĕratul vinovat are dovezile vinovăţieĭ sale în mână şi nu voieşte să le dea justiţieĭ, pentru că nu-ĭ convine s'o facă. In şedinţă, când nu va fi vreme de examinat foae cu foae fie care registru, va trimite un controlor!...

Ceea ce este însă şi maĭ grav, este că la şedinţă, când se aduseră registrele, se constată lipsa unuia şi celuĭ maĭ principal căcĭ acel regristru conţinea matca uneĭ chitanţe falşe No. 130, iscălită şi liberată de fostul perceptor Mândroviceanu, pentru suma de leĭ 191, în luna Aprilie 1891. Faptul acesta a fost descoperit le 28 Iunie 1892.

Registrul se caută la percepţie, la casierie şi nu se găseşte nicĕrĭ

Insă D. Constantin Cociaş, apărătorul preveniţilor, cerênd cu glas tare preşedinteluĭ ca să uzeze de autoritatea sa pentru ca registrul să iasă la lumină, un aprod (nu destul dresat) spune în auzul tuturor, că registrul se află la parchet.

Işĭ poate orĭ cine închipui figura procurorului, care era de faţă.

Intr'adevĕr, registrul a stat la parchet de la 28 Iunie 1892 şi până la înfăţişarea procesuluĭ, fără ca procurorul saŭ substitutul să ia mĕsurile legale în contra autoruluĭ falşuluĭ în acte publice, comis de fostul perceptor Mândroviceanu. Acest individ, care astăzĭ e subprefectul D-luĭ Lascar Catargiu, a fost mentorul şi amicul nedespărţit al procuroruluĭ Caracaş şi bine-făcĕtorul creditor al substituluĭ Neaţu, căruia îĭ împrumutase banĭ încă pe când acesta era judecător la ocolul I din Brăila.

Aceştĭ amicĭ aĭ vinovatuluĭ aŭ ascuns registrul şi poate l'ar fi distrus chiar, dacă nenorocitul aprod nu-ĭ dădea de gol

Vĕzêndu-se dat de gol, vĕzênd că declaraţiile preveniţuluĭ Anton Ionescu sunt zdrobitoare pentru acoliţiĭ sĕĭ Murat şi Mândroviceanu, procurorul a cerut amânarea, spre a chema pe inspectorul financiar, care a încheiat procesul verbal contra celor treĭ preveniţĭ, precum şi pe ceĭ-lalţĭ membri aĭ comisiuneĭ de anchetă, condusă şi prezidată de casierul general Murat.

Inşirarea aceasta de fapte, ne scuteşte de osteneala comentariilor. Ea ne dă mĕsura onestităţeĭ regimuluĭ, care, când e silit să deschidă anchete contra slujbaşilor sĕĭ abuzivĭ, orîndueşte lucrurile astfel, în cât vinovaţiĭ sunt judecătorĭ şi acuzatorĭ, iar victimele devin acuzaţĭ.

Şi ancheta aceasta e una din podoabele monumentuluĭ D-luĭ Lascar Catargiu.

Aferim dreptate conservatoare!

Argus.

Ordonanţa Coloneluluĭ!...

Multe fapte grave s'aŭ petrecut în ziua de 10 Maiŭ. In această zi poreclită *naţională* şi în ajunul acesteĭ zile, poliţia a cutreierat mahalalele, intimidând lumea şi făcênd arestărĭ. Dar cel maĭ grav fapt a fost ordonanţa Coloneluluĭ Rasty, în care se spune pe faţă că cetăţeniĭ nu se pot întruni şi manifesta în linişte. Iată cum regimul libertăţilor constituţionale este înlăturat.

Inchipuiţi-vĕ că până şi blajinul Colonel Rasty, a ajuns să semneze o ordonanţă care este un atentat infam la libertatea cetăţenilor, şi prin aceasta să se ridice fără voe la înălţimea uneĭ paşale saŭ a unuĭ guvernator, cum numaĭ în Statele despotice se găsesc.

Aceasta dovedeşte odată maĭ mult că regimul constituţional este o parodie, şi că în fond suntem guvernaţĭ ca şi sub regimele autocratice Căcĭ întreb, ce ar putea face un prefect din Petersburg maĭ mult de cât a făcut Colonelul Rasty? Ce, oare cu o simplă ordonanţă poliţienească, Colonelul Rasty n'a desfiinţat toate libertăţile publice? Şi dacă e aşa, atuncĭ vedem că deosebirea în fond nu e mare şi că prefectul Capitaleĭ ar putea figura cu demnitate alăturea cu guvernatoriĭ ruşĭ.

Prefecţiĭ Capitaleĭ aŭ rĕmas celebri. Miniştriĭ şi chiar guverne întregĭ aŭ fost uitate. prefecţiĭ însă pe care i-aŭ avut Capitala, aŭ rĕmas încă în imaginea cetăţenilor. Prefecţiĭ Capitaleĭ nu pot fi uitaţĭ şi de numele lor sunt legate fapte de acele care fac un guvern odios şi contribue la căderea luĭ. De numele Coloneluluĭ Rasty va fi legat 5 Aprilie şi acum şi incalificabila ordonanţă lipită pe zidurile Capitaleĭ, în ziua de 10 Maiŭ

Dar să dăm părţile principale din ordonanţă:

Ordonăm,

1) Publicul este invitat să circuleze pe calea Victorieĭ şi pe bulevarde numaĭ pe trotuare şi numaĭ pe partea dreaptă, luând ca punct de orientare direcţiunea în care fie-care merge. Strada va rĕmâne absolut liberă pentru circulaţiunea trăsurilor;

2) Orĭ-ce aglomerărĭ, procesiunĭ saŭ manifestaţiunĭ în mase, de orĭ-ce natură, care ar împedica circulaţiunea pe strade, saŭ ar turbura ordinea serbăreĭ şi liniştea publică, sunt cu desăvêrşire interzise;

3) In contra acelora carĭ vor lua parte la asemenea aglomerărĭ, procesiunĭ saŭ manifestaţiunĭ în mase, şi nu se vor supune injoncţiunilor agenţilor însărcinaţĭ cu ordinea publică, se vor lua mĕsurile de rigoare dictate de lege

4) D-niĭ comisarĭ-inspectorĭ, comisarĭ de poliţie, sub-comisarĭ, D-niĭ ofiţerĭ de gendarmĭ, şeful poliţieĭ municipale şi toţĭ agenţiĭ îndrituiţĭ după lege, sunt însărcinaţĭ cu executarea aceşteĭ ordonanţe.

După cum se vede această ordonanţă spune lămurit că cetăţeniĭ nu se pot întruni, căcĭ *aglomeraţiile de orĭ-ce natură* sunt oprite, şi chiar *procesiunile şi manifestaţiile în mase* iarăşĭ sunt oprite.

In limba muritorilor aceste avertisimente şi ameninţărĭ însemnează că cetăţeniĭ să nu se ducă în ziua de 10 Maiŭ la întrunirea de la Dacia. Şi după ce aŭ lucrat pe capete prin suburbiĭ, făcênd procese de contravenţiĭ şi arestărĭ pentru a împedeca pe cetăţenĭ de a se duce la întrunire aŭ venit cu această ordonanţă generală pentru tot publicul bucureştean. A trebuit însă ca în acea zi cetăţeniĭ să se abţie de la orĭ-ce manifestaţie, orĭ cât de inofensivă, căcĭ altmintrelea am fi asistat la acele treĭ somaţiunĭ ale D-luĭ Carp...

Ordonanţa Coloneluluĭ, face parte din bagajul faptelor odioase ale regimuluĭ conservator. Se ştie că între acuzaţiunile grave ce se aduceaŭ regimuluĭ Brătianu era şi o ordonanţă a prefectuluĭ Moruzi. Eĭ bine, ordonanţa coloneluluĭ Rasty de astă-zĭ, o întrece prin îndrăzneala şi nesocotinţa eĭ.

Nu e fapt de pe timpul liberalilor pe care să nu-l fi reprobat conservatoriĭ şi pe care să nu-l facă eĭ astă zĭ cu vârf şi îndesat.

Ordonanţa Coloneluluĭ maĭ arată un lucru că, guvernul conservator a ajuns într'un moment când nu se maĭ poate menţinea la putere de cât prin ajutorul armateĭ şi prin teroare. Ordonanţa aceasta intră în mijloacele de teroare ale guvernuluĭ conservator, şi va crea un titlu de celebritate Coloneluluĭ Rasty.

Ed Dioghenide.

D'ale lumeĭ judecatoreştĭ

Gazetta judiciară, un fel de ziar unic în felul luĭ, destinat nu de a învĕţa carte pe vre-unul dintre magistraţĭ saŭ dintre avocaţĭ,— pentru că la noĭ în ţară nu există nicĭ un condeiŭ vrednic de a spune ceva în materie de drept, avocaţiĭ şi magistraţiĭ noştri nefiind tarĭ de cât în chiţibuşurĭ şi în saltinbancheriĭ juridice—ci de a ridica demnitatea terfelită a unora printr'alţiĭ, face ultimele eĭ sforţărĭ de existenţă.

La noĭ în lumea judecătorească sunt două felurĭ de oamenĭ—în magistratură ca şi în avocatură: uniĭ, cărora le place să fie linguşiţĭ; alţiĭ, cărora le place să fie linguşitorĭ; ce voiţĭ, s'aŭ deprins oameniĭ cu asemenea purtărĭ care aŭ devenit pentru eĭ o a doua natură! Ceĭ cărora le place să fie linguşiţĭ îşĭ zic: — *Ce să mĕ stric eŭ cu judecătorul pentru a îndrepta lumea*—dacă este vorba de un avocat, saŭ:—*Ce nevoe am eŭ să daŭ dreptate cuĭ o are şi să nu satisfac pe cutare saŭ pe cutare cu preferinţă, când acest cutare poate veni mâine ca ministru, saŭ când cu acest alt cutare, joc cărţĭ cu el în toate serile la Club, saŭ nu lipsesc nicĭ odată la soarele şi la balurĭ dintre invitaţiĭ luĭ*—daca este vorba de un magistrat. Şi îşĭ maĭ zice poate tot magistratul:—*Dacă aşĭ face alt-fel, dacă aş da o soluţiune justă cauzeĭ ce se*

desbate? Ştiinţa?— dar eştĭ un guguman când nu ştiĭ să devii interesant prin controversarea principiilor de drept cunoscute de toată lumea, pe care cale se poate da orĭ ce so'uţiune vre uneĭ afacerĭ! Pe avocatul adversar, saŭ pe clienţiĭ luĭ?— Dar ce am de împărţit cu dênşiĭ?...

Şi pe d'asupra, ca aureolă, auzĭ pe primul preşedinte al Curţiĭ de Casaţie saŭ pe primul preşedinte al Curţeĭ de apel, în discursurile lor de deschidere a anilor judecătoreştĭ, saŭ pe procuroriĭ generalĭ de pe lângă aceste înalte instanţe judecătoreştĭ, zicênd:— *Misiune justiţieĭ, D-lor, e mare! Misiunea magistratuluĭ, D lor, e sfîntă! Fără realizarea a ce este just lumea dispare! Fără cultul justiţieĭ, magistratul se cufundă în întuneric!*

Teneatis risum!

Nu era maĭ bine sub regulamentuorganic unde spune curat că în dil vanul ad-hoc *ciubuc* nu e voe să se tragă!!!

Acel sěrman Regulament încaltea o spunea pe faţă iar nu umbla cu atâtea şi atâtea şoşelĭ şi momelĭ, pentru a trage lumeĭ ciubucăriĭ pe din dos!

Lucrul este universalmente cunoscut; fotografia ce facem, este exactă: ce strigăte de indignaţiune, ce protestărĭ, ce stigmatisărĭ energice nu plec din camera avocaţilor, zilni, îndreptându-se în spre fotoliul magistraţilor. Nicĭ cerneala, nicĭ condeile nu sunt scumpe şi cu toate acestea nicĭ unul dintre aceştĭ protestanţĭ... nu pune mâna pe condeiŭ Ba încă maĭ mult de cât atât: apare într'un ziar oare-care un articol violent pe această temă; Un magistrat îl citeşte, ştie de cine este făcut şi, din întâmplare, se întâlneşte cu unul dintre aceştĭ puritanĭ protestatorĭ aĭ văsduhuluĭ, care încă este ocupat să'şĭ şteargă fruntea de sudoare ce 'ĭ-a pricinuit, în camera avocaţilor, strigătele luĭ de indignaţiune relative la injustiţia şi nedamnitatea magistratureĭ.

— *Aĭ vězut ce ne face X... în gazeta cutare*, zice magistratul plângându-i-se? *Eĭ bine, de acum, te întreb pe D-ta, se face asta?*

— *Eŭ mě mir de D-ta D-le Y.....* rěspunde puritanul, *magistrat integru, om serios ce eştĭ, cum te formalizezĭ de X...? Nu ştie ce spune şi... da-ă nu mě înşel, este şi puţintel cam nebun!* De sigur că cu asemenea curajurĭ civice şi cu asemenea caractere o *gazetă judiciară* fie mare numaĭ de o jumětate de sfert de pagină, nu se poate umple cu ce pot scri asemenea puritanĭ.

Gaius.

ACTE OFICIALE

Sunt numiţĭ:

D. Ioan G. Ghica, licenţiat în drept, procuror la tribunalul Vasluiŭ, în locul D-luĭ C. G Semaca;

D. C. Alexiu, licenţiat în drept, actual judecător de instrucţie la tribunalul Ialomiţa, judecător la tribunalul Brăila, în locul vacant;

D. N. Petrovicĭ, licenţiat în drept, judecător al ocoluluĭ Bechet, jud. Dolj.

*

Sunt înaintaţĭ în corpul oficerilor sanitarĭ de reservă, pe ḑiua de 10 Maĭ 1893:

La gradul de medic de divizie:

Doctorul în medicină Catulescu Alexadru, din corpul III de armată:

La gradul de medicĭ de regiment clasa I:

Doctoriĭ în medicină Lupescu Mihail, din corpul II de armată, Iorgandopolo M. Gadeiu T. şi Christocefal N. din corpul IV de armată;

Ştirĭ Telegrafice

BRUXEL, 11 Maiŭ.— Delegaţiĭ francezĭ şi belgienĭ aŭ discutat în congresul internaţional al minerilor o propunere tinzênd a invita pe toate guvernele să decreteze, până la un timp hotărît, ziua legală de 8 ore, în cazul contrar s'ar declara greva generală.

INFORMAŢIUNI

Incunoştiinţăm pe toţĭ abonaţiĭ şi corespondenţiĭ noştri că Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ nostru, s'a mutat în strada Biserica Eni No. 3.

DIN EDITIA A DOUA DE ERI

Un fapt neobicĭnuit şi foarte grav s'a observat la palat în ziua de zece Maiŭ.

Persoanele care se duceaŭ să se înscrie în registre, eraŭ izbite de faptul că pe mese se aflaŭ numaĭ două registre ale M. S. Regele Carol.

Un lacheŭ care era acolo spunea vizitatorilor că registrele sunt amândouă numaĭ ale Regeluĭ.

Fie-care se întreba unde sunt şi registrele Regineĭ?

Explicaţia este că Regele Carol e în divorţ cu Regina şi nu o maĭ consideră ca pe Regina Românieĭ.

In capitală se comentează mult acest fapt grav.

Trenurile de plăcere între Bucureştĭ şi Predeal vor începe a circula cu începere de la 20 Maĭ curent.

D de Coutouly, ministrul Franţeĭ, a plecat astă-zĭ dimineaţă la Constanţa.

D-na Villain a cerut punerea în libertate pe cauţiune a D-reĭ Lucia Vilain.

Studenţiĭ şi studentele facultăţeĭ de litere, vor face maĭ multe excursiunĭ în ţară la monumentele istorice sub conducerea D-luĭ profesor Gr. G. Tocilescu.

Prima excursiune o vor face la sfîrşitul luneĭ la monăstirea Tismana (Gorjiŭ).

In judeţul Dorohoiŭ apele sunt foarte marĭ din cauza ploilor ce aŭ căzut acolo în mare cantitate sěptămâna trecută.

Circulaţia este întreruptă. Maĭ multe case şi luncĭ sunt înecate.

Hamaliĭ din Giurgiŭ s'aŭ pus în grevă din cauza multuluĭ serviciŭ ce aŭ; eĭ cer reducerea orelor de lucru ca şi ceĭ din Brăila.

Marţĭ 11 Maiŭ la orele 10 a. m. D. Dr. Z. Petrescu, profesor de terapeutică la facultatea de medicină, avansat pe ziua de 10 Maiŭ la gradul de medic Inspector general de brigadă; cu această ocasiune a fost călduros felicitat la spitalul militar de întregul personal al spitaluluĭ militar şi al garnizoaneĭ Bucureştĭ.

La intrarea în pavilionul de administraţie, D. Dr. Z. Petrescu a fost întâmpinat de personalul administrativ al spitaluluĭ şi condus de D. Dr. Dianu, medicul corpuluĭ 2 de armată, în sala cea mare a acestuĭ pavilion.

D. profesor Dr. Demosthen, într'un discurs bine pronunţat şi cugetat, a scos în relief meritele ştiinţifice ale savantuluĭ profesor, felicitându-l în numele medicilor militarĭ.

Studenţiĭ în medicină Bomboescu C. şi Ionescu D. Ion, aŭ vorbit în numele internilor spitaluluĭ militar, exprimându şĭ bucuria pentru onoarea făcută savantuluĭ lor profesor.

D. Inspector general Dr. Petrescu, în câte-va cuvinte arată fasele prin care aŭ trecut instrucţia medicală la noĭ în ţară, progresele realisate în aniĭ din urmă şi termină mulţumind pentru această manifestaţie spontanee şi îndemnând pe studenţiĭ în medicină la muncă şi abnegaţiune. singurul mijloc de a învinge orĭ-ce obstacol

D. Neupaner, general în rezervă în armata austriacă, aflându-se în Piteştĭ la ginerele sěŭ Ludwig, profesor la gimnaziŭ, a încetat din viaţă.

D niĭ I Benclide, V. Popp şi I. Bodocan aŭ depus examenile de licenţă în farmacie cu succes înaintea facultăţeĭ de medicină din Bucureştĭ.

Regina Nathalia a sosit astăzĭ dimineaţă orele 11 ½.

M. Sa a fost salutată la gară de Rege, prefectul poliţieĭ, D-na Catargiu şi de întreaga legaţiune sêrbească. După treĭ sěptămânĭ, care le va petrece în Bucurescĭ la D-na Catargiu, Regina Serbieĭ va merge la Sinaia, unde va sta la D-na Ghica, sora Sa.

Ministrul Franţeĭ negăsind erĭ pe D. Marghiloman acasă, i-a adresat o scrisoare, prin care 'l roagă să ordone punerea în libertate a D-şoareĭ Villain.

Invităm pe D. G M. Danaric, librar din T-Jiŭ, de a'şĭ plăti datoria sa de fr. 162,05 la Administraţia ziaruluĭ *Universul*, pentru ziarele ce i s'aŭ trimis pe timpul când era corespondentul nostru.

Vom continua această publicare până ce D. Danaric va plăti sus arătata sumă pentru ca publicul să ştie câtă confienţă merită firma sa.

Administraţia.

CRONICA LITERARA

Doui oamenĭ marĭ a produs ţara noastră în ultimiĭ anĭ aĭ acestuĭ veac glorios: pe *Oprea Ţiţeiŭ* în industrie, şi pe D. *N. Petraşcu*, în literatură. Volumul acestuĭ mare critic intitulat: „Frigurĭ literare contimpurare“ este un adevěrat monument. Şi prin gândire şi prin stil, trebue să recunoaştem, că D. Petraşcu se ridică cu mult deasupra nemuritoruluĭ Oprea Ţiţeiŭ.

D Petraşcu se întreabă cu grije de ce n'avem o *poezie naţională*, şi după multă şi amănunţită căutare, genialul nostru critic află adevěrata causă pentru care n'avem o ast-fel de poezie—şi pentru fericirea noastră după ce ne-a intrigat în cursul unuĭ capitol întreg, — ne-o descopere şi nouă tocmaĭ în capitolul al II.... Şiretul!

Ştiţĭ de ce n'avem *poesie naţională*? Ia ghiciţĭ.

Nu vě maĭ bateţĭ capul degeaba. E adânc de tot.

Ascultaţĭ colea maĭ bine la D nul Petraşcu. Uite ce frumos o aduce D-sa din condeiŭ:

„*Pricina tăcereĭ poezieĭ la noĭ* **nu poate fi alta de cât lipsa.** *pentru moment* **a unuĭ mare poet naţional,** *care va putea apare mâine.*“

Aţĭ priceput de ce n'avem poezie naţională? Pentru că n'avem poet naţional. Asta'ĭ pricina tăcereĭ poezieĭ, cum zice aşa de frumos D. Petraşcu. Şi ştiţĭ ce-ar face acest *poet naţional* dacă ar veni? Să ascultăm iar pe D-nul Petraşcu... Tot el sireacu!

„el (poetul naţional) n'ar face de cât să arunce *vělul de aur* al talentuluĭ luĭ peste *viaţa noastră sufletească*, peste *mişcările de inimă* obşteştĭ, *hărăzind* **prin captivarea** (?) *poezieĭ luĭ un noŭ inel de logodnă* provinciilor române, cum l'a hărăzit odinioară Hora unireĭ celor două provinciĭ despărţite, şi strigând ast-fel maĭ tare solidaritatea ce există între românĭ, căcĭ azĭ noĭ părem ca o **familie orfană...**“ Mě îneacă plânsul când mě gândesc la această *familie orfană!*

Şi aşa e toată cartea D-luĭ Petraşcu, plină de lucrurĭ minunate. Cronicarul *Adevěruluĭ* va maĭ vorbi de această însemnată scriere, pentru că cronicarul *Adevěruluĭ* se înebuneşte după asemenea juvaerurĭ.

Suntem sigurĭ că D. ministru al Cultelor, care în tot-d'a-una a încurajat pe adevěraţiĭ artiştĭ şi literaţĭ aĭ noştri, se va grăbi să cumpere cărţile D-luĭ Petraşcu (costă numaĭ 4 leĭ exemplarul) şi să le distribue la premianţĭ, ca model de limbă şi cugetare adevěrat *naţională!* Maĭ ales că de.. e de-aĭ noştri!..

Laudă pe D. Maiorescu, pe care 'l face „*de două orĭ major*“ şi sfăşie pe Delavrancea.... Şi încă u „*maĭ îndulcit concluziile*“ faţă cu acesta... O dacă nu maĭ îndulcea D. Petraşcu concluziile!...

Stix.

DIFERITE STIRI

INSTITUTUL METEOROLOGIC

Bucureştĭ 12 Maĭ 1893.

Inălţimea Barometrică la 0° . . .	762 5
Temperatura aeruluĭ	17 0
Vîntul	— slab de la Est
Starea ceruluĭ	acoperit
Temperatura maximă de erĭ. .	+21
„ minimă de astăzĭ. .	+11°
„ la noĭ a variat între 25° şi 7°	

A plouat la: Sinaia 1 4 m. m., Ştefăneştĭ 0.6 m. m., Calafat 13 5 m. m., Bêrlad 2.3 m. m., Tintea 7.6 m. m., Tg.-Jiŭ 6.5 m. m.

DIN ŢARA

O nouă ispravă a neisprăvituluĭ Solomonescu, tistul de gardiştĭ.

Marţĭ pe la ora 4, trăsura în care Solomonescu trecea pe bulevard, în dreptul ministeruluĭ de rezbel, a lovit în piept calul de la cariola poştală condusă de tînărul State Ortilescu. Isbirea a fost atât de puternică în cât chiar şi hamurile s'aŭ rupt. Conductorul într'un moment de furie, a ameninţat şi apostrofat pe birjar.

A fost destul atâta, pentru ca bătăuşul Solomonescu să cheme vre-o treĭ sergenţĭ ca să-l ţie pe funcţionarul poşteĭ, iar el să'l bată până la sânge, cu un ciomag pe care-l avea în mână.

Tînărul Ortilescu nu maĭ e acum în stare să'şĭ facă slujba; corpul sěŭ e plin de vînătăĭ şi de rănĭ. Din partea luĭ a reclamat direcţieĭ poştelor şi telegrafelor, dar nu ştim dacă acest neruşinat bătăuş va fi pus la locul luĭ.

La examenul anuluĭ al 2-lea ţinut la şcoala de ştiinţe politice şi administrative, în ziua de 9 cor. aŭ reuşit D-niĭ: Gh. Gheorgiu, D. Gheorghiu Enescu, Oţeleanu şi Mihailoff.

La concursul ţinut la şcoala de arhitectură pentru desen ornamental aŭ obţinut menţiune onorifică următoriĭ elevĭ: C. I. Petrescu, I. Isbăşescu, R. Monkton, Th. Tufescu, At. Negoescu, C. Petrescu, C. Manea, Th Popescu, I. Traenescu, C. Lehliu, At. Dimitrescu, Scarlat Thoma.

După cum suntem informaţĭ, semănăturile în judeţul Constanţa ca şi fêneţele şi păşunele sunt destul de frumoase.

Marţĭ la orele 4 p. m., în localul Societăţeĭ Preseĭ, a avut loc întrunirea comisiuneĭ de *album* pentru serbările din Cişmegiŭ prezidată de D. Missail.

Eraŭ de faţă D-niĭ C. Stăncescu, directorul şcoaleĭ de bele-arte, Gr. Stefănescu, profesor universiter, Luca Elefterescu, de la Curtea de Apel, Gaster şi C. Mille, membriĭ comisiuneĭ, precum şi D-niĭ Georgescu şi Valbudea, sculptorĭ, Alpar, Vermont, Satmary, şi Serafim pictorĭ.

Albumul va fi făcut în condiţiunĭ excepţionale, bucăţile artiştilor alternând cu autografele scriitorilor şi oamenilor de litere.

Coperta, datorită D-luĭ Vermont, va înfăţişa o scenă din nenorocirile de la Grozăveştĭ; sculptorul Georgescu a oferit două desemne după busturĭ lucrate de D-sa, desemne înfăţişând portretele regretaţilor general Florescu şi Pache Protopopescu; sculptorul Valbudea dă o copiă, după o lucrare inedită a D-sale.

Ne grăbim a spune, că membriĭ cerculuĭ artistic oferă concursul lor cu dragă inimă.

Erĭ la 4 ore p. m., a fost convocat la Ateneŭ întrunirea comitetuluĭ de Doamne.

* * *

Vizitatoriĭ serbărilor Preseĭ, din anul trecut îşĭ maĭ amintesc poate de bogăţia chioşcuri or; cele ce se pregătesc acum sunt în adevěr superioare acelora.

Atât pentru astă-zĭ.

Secţiunile Camereĭ aŭ aprobat proectul de lege prin care să se acorde Mitropolituluĭ Primat o recompensă naţională de 1000 leĭ pe lună.

D. Gr. Triandafil a fost ales ca raportor.

Ziarul cucoanelor din strada Clemenţeĭ vorbind de întrunirea liberalilor din ziua de 10 Maiŭ ţinută în sala Dacia spune că n'aŭ fost de cât 4—500 oamenĭ pe când în realitate aŭ fost peste 3000 de asistenţĭ.

Cucoana din strada Clemenţeĭ s'a obicĭnuit cu minciunile şi barem aceste minciunĭ nu le spune măcar să le creadă şi ea pe jumětate, dar le spune atât de late că la urmă devine şi ridiculă.

DIN STREINATATE

Se pare că Grecia e destinată nenorocirilor. După catastrofa din Zante, unde cutremurul de pămênt a pricinuit o mulţime de nenorocirĭ, a venit rêndul Ateneĭ. O depeşă sosită azĭ noapte ne semnalează nuoĭ sguduiturĭ puternice care s'aŭ succedat la intervale foarte scurte. Maĭ multe case s'aŭ dărîmat înmormîntând de viĭ pe nenorociţiĭ carĭ se aflaŭ într'însele.

Populaţiunea e cu desăvîrşire speriată. Maĭ multe familiĭ aŭ părăsit oraşul şi aŭ eşit la câmp.

Ziarul antisemit francez *La libre parole* publică un interview cu D. Andrieux în care acesta declară că în curând va da numele a nuoĭ membri aĭ parlamentuluĭ francez compromişĭ în afacerea hoţielor de la Panama.

Nuoile destăinuirĭ se zice că vor fi intemeiate pe acte care nu lasă nicĭ urmă de îndoială de complicitatea unor deputaţĭ în afacerĭ necurate.

File rupte din album

O fată têněră sedusă e ca o floare ce se culege, dar femeea culpabilă e o floare pe care aĭ călcat,

H. Balzac.

Amorul are maĭ multă fiere decât miere.

X. J. Z.

Omul din lume îşĭ petrece toamna vieţeĭ sale regretând primăvara.

Ars. Haunge

Amorul este aripa ce a dat-o Dumnezeŭ sufletuluĭ pentru ca să se sue la dênsul.

N. P. (Brăila)

Un ultim cuvînt

Naivitate de copil.

Doĭ copiĭ priveaŭ un tabloŭ, care representa pe Adam şi Eva în paradis.

— *Care din eĭ e bărbatul?* — întrebă fetiţa pe fratele sěŭ.

— *Eĭ! Dar de unde pot să ştiŭ, dacă nu sunt înbrăcaţĭ*, — rěspunse frăţiorul.

FOIŢA ZIARULĬ „ADEVERUL“

(96)

FORTUNE DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL VI

Scena se petrecea într'o alee cu copacĭ marĭ de o parte şi de alta, o alee pe care eĭ mergeaŭ alăturĭ, căcĭ dialogul se începuse aşa de iute şi devenise aşa de important în cât D na Cambry nicĭ nu se maĭ gândise să poftească pe Nointel în seră, aşa că se plimbaŭ vorbind

— Ş'apoĭ, zise D-na Cambry, oprindu-se de odată, nu ştiŭ pentru ce vě întreb toate astea. Aveaţĭ tot dreptul să lucraţĭ în această ciudată afacere după cum credeaţĭ. Ertaţi-mĭ indiscreţia.

— N'am nimic a vě erta, Doamnă, rěspunse căpitanul din ce în ce maĭ mirat de întorsătura ce lua conversaţia. Am venit şi eŭ să mě spovăduesc şi chiar de nu m'aţĭ fi întrebat nimic eŭ tot v'aş fi pus.

— In ce scop, vě rog?

— Ca să obţin sprijinul Dv. pe lângă Da Darcy. D-na de Baroncos nu e vinovată dar are nevoie să fie apărată. Nicĭ D-ra Lestérel nu era vinovată, şi dacă n'o apăraţĭ D-v, D-zeŭ ştie ce s'ar fi întâmplat.

— Mi se pare că Dv. apăraţĭ pe marchisa destul de călduros, şi că vě puteţĭ lipsi de concursul meŭ. Ce-aşiŭ putea spune în favoarea sa? Nu ştiam nimic din cele ce v'a plăcut să 'mĭ spuneţĭ şi n'am nicĭ un motiv ca să mě interesez de D-sa. M'am dus la balul sěŭ ca să înndatoreḍ pe D. Darcy care ţinea să s'arate cu mine acolo; dar drept vorbind, eŭ n'o cunosc

— Ştiŭ, Doamnă; însă D. Darcy vě va vorbi despre dênsa.

— De ce? D. Darcy n'are obiceiul de a mě consulta asupra afacerilor pe care le instrueşte.

— Afacerea D-neĭ de Barancos stă în legătură cu a D-reĭ Lestérel. E foarte natural ca D-luĭ să vě vorbească despre un ce care atinge aşa de aproape pe o persoană ce Dv. iubiţĭ şi pe care nepotul sěŭ o va lua în căsătorie. Ne greşit, D-ra Lestérel e, de pe acum, în afară de causă; dar ca D-sa să fie justificată pe deplin, ca opinia publică să confirme decisiunea judecătoruluĭ, trebue de găsit femeia care a ucis pe Julia d'Orcival — şi de posiţia D-neĭ de Barancos o să pună pe D. Darcy la cale. Ce n'aţĭ da Dv să se descopere în sfârşit acea odioasă fiinţă!

— Eu! Vě înşelaţĭ. Am pledat causa Berteĭ Lestérel care 'mĭ era amică, şi această causă am câştigat'o. Mi-am făcut datoria, dar datoria mea se opreşte aci. Ce 'm pasă mie de marchisă şi acea necunoscută care poate n'o fi existat nicĭ o dată? Nu sunt obligată să luminez justiţia. E treaba sa de a căuta pe criminalĭ, şi nu věd pentru ce m'aşiŭ face auxiliara sa. Nu ţin de loc să trimet la eşafod pe o nenorocită al căreĭ sânge n'ar rescumpăra pe cel ce l'a věrsat.... şi care, poate că se căeşte In adevěr, dac aşĭ cunoaşte-o, n'aşiŭ denunţa-o. Nu pricepeţĭ cum pot crede astfel? Asta fiind că Dv. bărbaţĭ, sunteţĭ oamenĭ fără milă.

— Să 'mĭ iaŭ curagiul să constat că pentru marchiză, D-v aveţĭ foarte puţină? zise încet căpitanul.

— Să 'mĭ iaŭ curagiul a vě întreba pentru ce vě inspiră D-v atâta? rěspunse věduva uitându-se drept în faţa luĭ Nointel.

— Pentru că o iubesc, rěspunse el fără a pleca ochiĭ, hotărît să fie franc.

— O iubiţĭ! asta înseamnă fără îndoială că voiţĭ s'o luaţĭ în căsătorie.

— O iubesc cu pasiune, dar nu vreaŭ s'o iaŭ.

D-na Cambrg tresări.

— Şi Berta e iubită, îngână dênsa. Ce aŭ făcut ele oare ca să fie iubite ast-fel?

Apoĭ:

— Sfârşiţĭ prin aceia prin care ar fi trebuit să începeţĭ, zise ea silindu-se să zîmbească. Vocaţiunea mea e de a protege pe îndrăgostiţĭ. D-v sunteţĭ, decĭ, sunt cu totul a D-v.. ..

— Cum! consimţiţĭ a vorbi pentru D na de Barancos?

— Da, dacă 'mĭ daţĭ elementele apărăreĭ. Vreaŭ din toată inima să vě fiŭ avocat.... dacă judecătorul consimte să mě asculte; afară de asta trebue să ştiŭ şi de ce argumente mě pot servi.

— O! nu cer pledoarie a generosităţeĭ D-v. Ar fi o pretenţie prea mare, şi de altminterĭ sper că nu va fi nevoie s'ajungem până acolo. Iată ce vě rog să faceţĭ; ştiţĭ că astă-ḑĭ D. Darcy va asculta pe D-na de Barancos.

— Mi-aţĭ spus'o. D. Darcy, ierĭ la teatru, după ce a vorbit cu Dv, mi-a spus că probabil o parte din zi va fi obligat s'o treacă la Pa atul Justiţieĭ avênda a asculta nişte martorĭ. De marchisa nu mĭ-a vorbit nimic.

— Pe dênsa trebue s'o primească astă-zĭ.

Nu m'ar prinde mirarea să fi chemat şi pe D-ra Lestérel; dar, l'o fi imformat poate de nenorocirea care a lovit'o, şi s'o fi mulţămit să citeze pe D-na Majoré.

— Cine e D-na Majoré?

— D-na Majoré e lojirea care păzea la lojea Julieĭ d'Orcival.

— Nu înţeleg ce ar putea să spună D-luĭ Darcy care a interogat'o deja fără să scoată o vorbă de la ea.

E o stupidă, ş'apoĭ îşĭ pusese în cap să păstreze pentru dênsa un obiect pe care 'l găsise.

— A găsit un obiect? întrebă D-na Cambry încruntând din sprincene.

— Da, am ştiut s'o fac să vorbească şi chiar s'o hotăresc a-mĭ încredinţa mie obiectul ce culesese din sângele bieteĭ Iulieĭ d'Orcival.

— Ce obiect?

— O! un obiect foarte semnificativ. Un buton de manşetă, de aur, cu o formă destul de particulară, un buton care, cu siguranţă, aparţine femeeĭ care a dat lovitura cu pumnalul D reĭ Lestérel.

— A! credeţĭ că acel juvaer... este al aceleĭ...

— Despre asta nu maĭ încape nicĭ o îndoială. Iulia nu putea să aibă manşete la o rochie de bal. E vědit că ea a smuls acel buton apucând mâna care se ridica asupra-ĭ. De altminterĭ, butonul poartă, gravat în relief, o iniţială care nu e nicĭ una din ambele nume ale Iulieĭ d'Orcival.

(Va urma).

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Sedinţa de la 12 Maiŭ.

Preşedenţia D-luĭ General Manu.
Prezenţĭ 96 deputaţĭ.
Se fac formalităţile obicĭnuite.

* * *

D L. Catargiu *citeşte decretul regal de prelungirea Camereĭ până la 20 Maiŭ inclusiv.*

* * *

Se votează indigenate şi recunoaşterĭ.

* * *

La 3 ore şedinţa se redeschide.

D. N. T. Popp dă citire unuĭ proiect de lege din iniţiativă parlamentară prin care se interzice streinilor de a fi arendaşĭ aĭ moşielor Statuluĭ, comunelor şi judeţelor.

* * *

D. M. Balş dă citire raportuluĭ relativ la modificările introduse de Senat în legea cleruluĭ.

Modificările Senatuluĭ se votează fără discuţie, afară de art. 15, unde ia cuvêntul **D. Em. M. Porubaru**, care spune că modificarea Senatuluĭ e maĭ rea de cât disposiţia din proiectul guvernuluĭ.

Acest articol este relativ la numirea parochilor.

După proiectul guvernuluĭ, ministrul avea dreptul să aleagă pe unul din 3 candidaţĭ recomandaţĭ de episcop. După modificările Senatuluĭ parochiĭ nu se pot numi de cât cu consimţimêntul ministruluĭ, al căruĭ drept de veto este ilimitat.

D sa combate această modificare.

D. Take Ionescu, ministru cultelor. Declară că guvernul a voit să introducă în cler o disciplină serioasă.

D. N. Fleva. Civilă.

D. Take Ionescu. Recunoaşte că dacă în unele părţĭ a cedat prelaţilor, aceasta e graţie numaĭ campanieĭ dusă de minoritatea liberală contra legeĭ cleruluĭ.

In cât priveşte modificarea Senatuluĭ, o susţine, zicênd că orĭ de câte orĭ două autorităţĭ sunt în conflict, ele sfirşesc prin a se înţelege.

De altfel, ministrul cultelor zice că întregul cler e pentru această lege.

D. N. Fleva protestă contra acestor din urmă cuvinte ale ministruluĭ cultelor şi întreabă care este întregul cler de care a vorbit ministru cultelor. Mitropolit Primat, care a plecat la Căldăruşanĭ, Mitropolitul Moldoveĭ şi Episcopul Dunăreĭ de Jos, carĭ aŭ combătut această lege? Episcopul de Argeş, pentru care s'a propus o lege excepţională pentru a fi ales Mitropolit Primat?

D. N. Fleva spune că şi în legea cleruluĭ guvernul a introdus traficul ca şi în toate legile votate de dênsul.

Se pune la vot în total legea amendată de Senat.

Rezultatul scrutinuluĭ este:

Legea cleruluĭ modificată de Senat, se primeşte cu 62 bile albe contra 6 negre.

SENATUL

Şedinţa de la 12 Maiŭ

Şedinţa se deschide la ora 2 şi 15.
Preşidenţia D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.
Prezenţĭ 72 senatorĭ.
Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. L. Catargiu *citeşte mesagiul regal prin care sesiunea corpurilor legiuitoare se prelungeşte până la 20 Maiŭ.*

D. C. Urdăreanu roagă biuroul să intervie încă odată pe lângă ministrul de rezboiŭ spre a i se da o copie după adresa aceluĭ minister către primăria comuneĭ T.-Severin, relativ la strămutarea regimentuluĭ de călăraşĭ de acolo la Craiova. D. ministru deja de două orĭ a căutat să'l amâne cu tertipurĭ, făcêndu-se că nu ştie despre ce e vorba.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. P. Aurelian, vorbeşte la art. 25 al tabeleĭ maximuluĭ şi propune ca pastrama să fie scutită de orĭ-ce taxă, ea fiind un aliment foarte necesar populaţieĭ sărace.

D. Tocilescu, raportor, rĕspunde D-luĭ Aurelian.

La art. 37,

D. P. S. Aurelian propune suprimarea orĭ căreĭ taxe asupra făineĭ.

D. L. Catargiu se opune, şi amendamentul se respinge.

După maĭ multe discuţiĭ, se votează toate capitolele, fără nicĭ o modificare, respingêndu-se toate amendamentele.

Se votează legea în total, cu 45 voturĭ, 12 fiind contra.

D. Urdăreanu îşĭ desvoltă interpelarea adresată ministruluĭ domeniilor, relativă la construcţia palatuluĭ domeniilor şi la procesul dintre Stat şi antreprenor. D-sa zice că înainte de D. Carp, comisiunile numite aŭ recunoscut că dacă o parte din palat este o ruină, cauza este că antreprenorul a întrebuinţat lemnăria putredă. Pentru aceasta antreprenorul a fost dat în judecată. Sub D. Carp, comisiunea de oamenĭ specialĭ s'a pronunţat că antreprenorul nu este vinovat şi astfel dosarul s'a închis.

D. P. P. Carp, rĕspunde că, venind dênsul la minister, a numit o comisiune care s'a pronunţat în mod dubiŭ că lemnăria de la tavane a fost probabil mâncată de carĭ. După aceia a rugat pe ministerul lucrărilor publice să numească o comisiune specială, care iarăşĭ s'a pronunţat în mod îndoios.

D sa a consultat apoĭ consiliul de advocaţĭ, dacă se poate urma procesul contra antreprenoruluĭ. Rĕspunsul a fost, nu; aceasta era şi convingerea D-sale. Procesul s'a curmat şi cu drept cuvînt. Apoĭ D-sa zice că vina este a architectuluĭ.

Incidentul se închide.

Se dă citire proiectuluĭ relativ la acordarea a 1 700 000 leĭ pentru repararea palatuluĭ de la Cotrocenĭ şi 700,000 pentru clădirea unuĭ palat în Iaşĭ.

D. Colibăşeanu combate proiectul.

Proiectul se votează.

La orele 6 20 şedinţa se ridică.

Cutia cu Scrisori

Domnule Director

Atras de marea şi sgomotoasa reclamă à la Barnum pe care *celebrul* dentist Velescu o face pe stradele Capitaleĭ, recomandându-se publiculuĭ ca cel maĭ abil în arta dentistică şi suferind de durere de gură, m'am dus, din păcate, în ziua de 29 Aprilie la această *celebritate*, şi încă *americană*. spre a mĕ tămădui de durerea de care sufeream.

După un scurt examen, *americanul dentist* Velescu procede la scoaterea măseleĭ şi după ce timp de aproape o jumătate de oră m'a torturat în mod oribil, reclamagiul dentist 'mĭ scoate măseaua *împreună cu o bucată de falcă şi cu o altă măsea bună bunuţă.*

Ţin la disposiţiunea tuturor curioşilor bucata de falcă şi ambele măsele, spre a se convinge că în ţară la noĭ maĭ toate mediocrităţile de prin străinătate care nu aŭ nicĭ o cunoştinţă de meseria pe care o exercită, sunt tolerate să mistifice şi să atragă lumea în cursă mulţumită reclamelor sgomotoase pe care le fac.

Am ţinut să aduc la cunoştinţa publiculuĭ cititor faptul întîmplat, spre a se putea ferĭ măcar ceĭ-lalţĭ oamenĭ şi a nu rĕmîne sluţĭ ca mine de pe urma unor asemenea dentiştĭ *americanĭ* ale căror reclame ar fi maĭ la locul lor în tîrgul Moşilor de cât în capitala ţăreĭ.

Primiţĭ, vĕ rog, D-le Director, asigurarea consideraţiuneĭ ce vĕ păstrez.

B. Haager
Str. Stavropoleos No. 25

ULTIME INFORMATIUNI

Directorul ziaruluĭ *Constituţionalul*, escrocul Lupu Herşcu Dichter, care cumulează şi nobila funcţiune de spion poliţienesc, ocupându-se şi el de cursa poliţienească întinsă administratoruluĭ nostru, D C. Jecu, ca după obiceiŭ comite nerozii şi spune minciunĭ. Ast-fel Herşcu Dichter spune că D. Jecu a fost arestat în flagrant delict, ceea-ce este o minciuna sfruntată. D. Jecu a fost chemat la ora 5 p. m. din localul redacţiuneĭ la secţia VI, sub pretext ca să dea lămurirĭ în privinţa scandaluluĭ cu bătăuşul Lazăr. A fost ţinut acolo două ore, şi apoĭ pe la ora 7 încercat a fi dus la poliţie, sub un noŭ pretext că îl aşteaptă primul-procuror Paraschivescu.

Eĭ, cap sec de reptilă, aşa se arestează oamenii în ţara românească în 1893? Pentru a fi arestat cine-va trebue să fie maĭ întêiŭ înşelat? Ce, nu avem parchet, nu avem judecătorĭ de instrucţie, n'avem mandate tipărite gata?... Atuncĭ cum îşĭ permite un impegat poliţienesc a înşela pe un om, a-l duce la secţie şi a-l ţinea arestat fără vre-un mandat judecătoresc? Iată întrebărĭ la carĭ nu o reptilă idioată ca Dichter o să poată rĕspunde.

Dar zice escrocul Herşcu că intervenţia D-luĭ Beldimanŭ de a nu fi dus D. Jecu la poliţie, constitue un delict!... Ţine-te pânză să nu te rupĭ. A auzit şi Herşcu de delict şi-l pune şi el unde nimereşte. Ar fi în adevĕr un delict când D. Jecu ar fi fost arestat în baza unuĭ mandat judecătoresc; ce D-zeŭ, e aşa de simplu şi tot nu înţelegĭ?

Maĭ vorbeşte escrocul şi de bătaea luĭ Gh. Lazăr.

Acest Iorgu Lazăr a fost îmbătat de poliţie şi trimis în ziua de 9 Maiŭ să ne facă scandal. In privinţa luĭ există şi o plângere a D-luĭ Gr. Luis către prefectura poliţieĭ, cerênd a fi protejat, căcĭ Iorgu Lazăr i-a stricat uşele şi geamurile tipografieĭ. Apoĭ tot în ziua de 9 Maiŭ bătăuşul Lazăr atăcând pe D. Jecu, acesta s'a apărat şi Iorgu Lazăr prins în flagrant delict de bataie fu dus cu marĭ greutăţĭ la poliţie şi eliberat după un sfert de oră, iar D. Jecu ţinut la secţia a VI două ore.

Iată faptele cum s'aŭ petrecut şi pe care spionul Dichter le denaturează şi voeşte să dovedească odată maĭ mult că el este de conivenţă cu poliţia Capitaleĭ.

La urmă Herşcu curajos ne ameninţă cu poliţia şi cu parchetul. Fiĭ pe pace Herşcule. Când am fi comis escrocheriĭ atuncĭ ne-am teme de parchet, dar când infierăm nelegiuirile unuĭ regim, atuncĭ ştiĭ tu Herşcule, puţin ne pasă...

In afacerea Marinescu-Purcel, judecătorul de instrucţie D. Miclescu a confirmat ordinul sĕŭ de arestare contra soţilor Marinescu, inculpaţĭ că aŭ otrăvit pe Siţa Kirovicĭ. Servitoarea care fusese şi ea arestată a fost liberată.

T. Theodor Emandi, actual supleant la tribunalul de Iaşĭ, şi-a dat demisiunea pentru a putea candida la colegiul I de Tutova.

Corpul regretatuluĭ veteran, general Florescu, după ce va fi îmbălsămat va fi adus în ţară. Onorurile militare ce i se vor face vor fi acele prevĕzute pentru generaliĭ de divizie şi anume: un regiment de infanterie, două batalioane de cavalerie şi un batalion de artilerie, toate sub comanda unuĭ general.

Membriĭ clubuluĭ ofiţerilor în rezervă vor lua parte în uniformă, la înmormîntare.

Anunţăm cu plăcere apropiata căsătorie a D-şoareĭ Elena N. Petrescu cu D. Teodor Cellareanu.

Ceremonia religioasă va avea loc Dumineca 16 Maiŭ, în biserica Madona Dudu, din Craiova.

Trimetem felicitările noastre familiilor Petrescu şi Cellareanu, şi urăm toate fericirile viitorilor soţĭ.

Secţia II a tribunaluluĭ de Ilfov a condamnat pe D-ra Melita, acuzată că ar fi furat bijuteriile D-reĭ Carola de la teatrul Hugo, la 15 zile închisoare.

D-ra Melita a făcut apel.

Lupta atrage atenţiunea publică asupra rezultatuluĭ concursuluĭ pentru facerea proectelor găreĭ centrale.

Confratele nostru afirmă că proiectul D-lor Blanc şi Marcel nu e de cât o *plagiare* a proiectuluĭ D-luĭ Eustache.

Această scandaloasă afacere pare a fi organizată de D. Duca, directorul căilor ferate în unire cu D. Blanc, fostul D-sale asociat în faimoasa afacere a clădirilor şcolare.

Noĭ putem afirma cu siguranţă că proectul D-lor Blanc şi Marcel e în adevĕr o **plagiare a proectuluĭ D-luĭ Eustache, proiect care a fost premiat acum treĭ anĭ la Paris cu premiul** *„Grand prix de Rome“.*

D-niĭ studenţĭ G. I. Ştefănescu-Goangă, Ch. Bănescu şi Golescu aŭ fost însărcinaţĭ de Comitetul Asociaţiuneĭ generale a studenţilor universitarĭ, pentru congres, secţia Bucurescĭ, a organisa viitorul congres al studenţilor universitarĭ ce are loc în luna Septembre la Buzĕŭ.

In ziua de 17 Maiŭ 1893 va avea loc în Cişmegiŭ marĭ serbărĭ populare date în profitul Ligeĭ culturale cu ocazia congresuluĭ.

Intrarea *50 de banĭ* ziua, *1 leŭ* seara. Copiiĭ pe jumĕtate.

Programul va fi variat, cu lucrurĭ ne maĭ vĕzute până acuma în Bucureştĭ.

Programul acestor serbărĭ se va publica în ziare.

In capitală circulă ştirea că generalul Salmen va fi numit prefect al poliţieĭ.

Fraţiĭ Lahovary, nemulţumiţĭ de actualul prefect, D. Rasty, ar fi căutând prin toate mijloacele să-l înlăture.

MARELE STABILIMENT HUGO

Dumineca 16 Maiŭ 1893

Conferinţa D-luĭ *Const. Mille,* sub patronagiul *Clubuluĭ Muncitorilor* din Bucureştĭ.

Subiect: **Arta şi Socializmul.**

Preţul intrăriĭ: 50 de banĭ.—Locurile rezervate în lojĭ şi stal *1 leŭ.*

Inceputul la orele 2 p. m.

Ultime Telegrame

BRUXEL, 12 Maiŭ.—Congresul minerilor a adoptat o rezoluţie în favoarea zileĭ de 8 ore, în care ar fi coprinse intrarea şi eşirea din puţurĭ. Pentru a se obţine aceasta s'a decis a se întrebuinţa mijloace legale. Congresul s'a pronunţat apoĭ pentru prohibirea munciĭ femeilor în mine. D-niĭ Basly şi Lamendin aŭ plecat erĭ spre Franţa. Eĭ aŭ fost însoţiţĭ până la gară de maĭ mulţĭ delegaţĭ.

FRANCFURT, 12 Maiŭ. — D. Miquel, ministru al finanţelor, a zis într'un interviev, că scopul unic al proiectuluĭ militar este de a asigura pacea. O nouă respingere a legeĭ ar provoca marĭ şi grave dificultăţĭ interne şi lupte.

Prin aceasta prestigiul Germanieĭ ar scădea în afară, iar pericolul de rĕsboiŭ s'ar mări. Armata împuternicită ar fi un susţinător al păciĭ şi o nouă garanţie a victorieĭ în rĕsboiul defensiv. Ea nu va fi nicĭ odată un instrument de aventură rĕsboinică în mâna împĕratuluĭ.

POŞTA REDACŢIEI

D. din strada Berzeĭ No 191, care ne-a scris o cartă poştală închisă, e rugat să treacă pe la redacţie.

C'ajutor al Fraţilor

I
Să dăm ajutor suntem datorĭ
La ceĭ nenorocițĭ,
Pè care soarta i'a isbit
Şi staŭ nefericiţĭ.

II
La inundaţĭ voiam să zic
Ce erĭ avură casă
Şi tot ce'n casă trebuia
Dar azĭ n'aŭ nicĭ masă.

III
O! care inimă de om
La înzestrat natura
Şi Dumnezeŭ din duhul sĕŭ
I-a dat o picătură?

IV
Şi nu o să dea tot ce-ĭ stă
In mână şi ce poate
Fie un ban, fie un franc
De ce oare nu se poate?

V
Tot ce lucrează în fabrica
Din calea Călăraşilor
Două-zecĭ de leĭ la mine aŭ sirîns
C'ajutor al fraţilor.

VI
Depuĭ şi eŭ la competenţĭ
Vre-o treĭ perechĭ de ghete
De *chevraŭ* cu toc Louis XV
Frumoase şi cochete.

VII
Rog cu respect pe competenţĭ
Să trimită să le iea
Căcĭ n'am vreme şi nu ştiŭ
Unde le voiŭ preda

Directorul fabriceĭ de încălţăminte din calea Călăraşilor 115

ELIE SAGHIAS

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academiei No. 24.